



Universiteit
Leiden
The Netherlands

De El-Cid week van Maarten 't Hart

Vries, J. de

Citation

Vries, J. de. (1987). De El-Cid week van Maarten 't Hart. *Bestuurskundige Berichten*, 2(3), 7. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233055>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233055>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

verder verdiept hebben in het begeleiden van organisatieveranderingen en de problemen die zich hierbij voordoen. Volgens ons blijkt hieruit dat bestuurskundigen nog weinig zitten op plaatsen waar je ze juist zou verwachten. We moeten hierbij natuurlijk in ogenschouw nemen dat de eerste bestuurskundigen van de universiteiten van Leiden en Rotterdam pas dit jaar afstuderen. Ook de heer Muijser zegt dat het best mogelijk is dat het aantal zal toenemen wanneer Bestuurskunde als wetenschap bekender wordt. Er is over het algemeen nog weinig weet van de inhoud van de opleiding.

De kennis blijft veelal beperkt tot: "Een Bestuurskundige dat is toch hetzelfde als een Bedrijfskundige maar dan iets meer gericht op de overheid". Vooral degenen die dit jaar in Leiden en Rotterdam afstuderen zullen als eerste hier het meest mee te kampen krijgen.

Er bestaat binnen de vakgroep wel een commissie voorlichting en publiciteit die zich bezig houdt met de promotie van de studie. In het volgend nummer willen we hier aandacht aan besteden, om te zien hoe zij trachten deze problemen te ondervangen. ●



Jazzcafé *the Duke*
Oude Singel 2
Leiden 071 - 121972

Elke dag live jazz

Impresariaat - Bemiddeling voor orkesten.

Discafé/Terras

THE

Open dagelijks v.a. 16.00 uur

*
buitenlandse bieren
uit het vat!
*

**Kriek
Guinness
de Koninck**

2e BINNENVESTGRACHT 15
TELEFOON 125223

DE EL-CID WEEK

VAN MAARTEN 'T HART

Door Jouke de Vries

In 1987 een boek bespreken dat al in 1984 is uitgekomen kan enigszins vreemd worden genoemd. Toch wil ik hier kort ingaan op de autobiografie "Het roer kan nog zesmaal om" van Maarten 't Hart. Het boek bevat relevante informatie voor met name eerstejaarsstudenten.

De meningen over het werk van 't Hart lopen nogal uiteen. Meestal wordt erkend dat hij "aardig" schrijft, maar literatuur kan het niet genoemd worden. 't Hart, zo klinkt het verwijt, schrijft eigenlijk teveel. En voor je brood schrijven is in Nederland uit den boze. Persoonlijk vind ik dat laatste geen bezwaar. Een schrijver die "aardig" schrijft mag van mij elk jaar een boek publiceren. Wel ben ik het eens met de kritiek van onder andere Kousbroek dat 't Hart in zijn romans teveel laat doorschemeren dat hij bioloog is. Je struikelt in de hoofdstukken over de hoefbladen en dovenetels. 't Hart diende Kousbroek van repliek door te stellen dat dit typisch de kritiek van een stadsmens ("stadjer") was, die vervreemd zou zijn van de natuur. Onzin, lijkt mij, de meeste plattelanders weten een hondsdolle vleermuis ook niet van een spreek te onderscheiden.

Terug naar de autobiografie. Zeer leeswaardig daarin is het hoofdstuk: "De helft van het leven". Aan het eind daarvan concludeert 't Hart: "Mijn

vader is bijna 58 jaar oud geworden. Als ik ook zo oud word, heb ik op de kop af de helft van mijn leven onderwijs genoten." Een deel van dat onderwijs genoot hij aan de Leidse Universiteit.

Maarten was als aankomend student vrij onzeker. Hij besloot in de paasvakantie alvast een kijkje in Leiden te gaan nemen. Maar hij nam zich voor niemand te vertellen dat hij zou gaan studeren. Het enige dat 't Hart namelijk van de universiteit wist waren de jaarlijks terugkerende foto's van kaalgeschoren studenten. 't Hart vreesde de tondeuse met grote vreze. Aangekomen op het Rapenburg aanschouwde hij het Academiegebouw met grote nuchterheid: "Een oud kerkje met een nogal zielig torentje". Een groot deel van het hoofdstuk gaat over de twijfel die 't Hart in de eerste maanden van zijn studie ondervond. Daarna vond hij zijn draai. Amusant zijn de verslagen van de mondelingetentamens. 't Hart deed zijn tweede tentamen bij professor Boschma. "Hij stelde mij, nadat ik, nu wel in een blauw pak, was binnengekomen, een merkwaardig voorwerp ter hand en vroeg: 'Weet u welk dier dit is?' 'Een stokje waar men strengetjes wol op heeft vastgelijmd', zei ik. 'Zeer juist', zei hij, 'uw voorgangster dacht dat het een borstelworm was. Dit is een goed begin.'"

Kortom, een prachtboek. Alleen jammer van die borstelworm.

Maarten 't Hart, "Het roer kan nog zesmaal om." Arbeiderspers, Amsterdam, 1984.